

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' נצבים כ"ה אלול תשס"ה

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 262

פנינים יקרים

הנשמה לך והגוף שלך. הן החלק הרצון והחשק שמתעוררת בנו לקיים מצוותיך והן הכח וההגבורה שאנו מנצלים לשמור על עצמנו שלא לעבור על הל"ת הכל מושפעת לנו ממך ושליך הם. (מין המסא"ג) והיו חייך תליים לך מנגד (תוכחה) כפי שאדם מפחד וחושב שאין לו כלום דייקא בזה הוא מתקרב לרשב"ע. (אמתחת בנימין)

איתא בפסיקתא שבר"ה נברא האדם, מזה נלמד על גדולתו וחשיבותו של האדם שכל זמן שעדיין לא נברא האדם אין הבריאה כדאית להקרא מעשי ה' ורק ביום שנברא האדם שהוא מטרת ותכלית הבריאה או נקרא תחילת מעשיך. (אונים לתורה)

ובחרת בחיים לכחור בחיים שהקב"ה חפץ מלך וחפץ בחייהם, שידע שכל מה שיש לו ומשיג הכל מאת השי"ת, וזהו הרימות ידי אל ה', שכל מה שהיה בידו הרים הכל למעלה להשי"ת...

(בית ישראל מגור)

איתא בשם האריז"ל שיום ראשון של ר"ה יתפלל על הנשמה ויום השני על הגשמות וזה נקרא שלא לשמה אבל השלא לשמה יכול להיות לשמה לעשות עם הגשמות גם כן להשי"ת.

שופט האמת מעבדיו אמת עושה חסד ואמת (פיוט בר"ה) אפילו בשעת עשיית הדין הנקרא אמת עושה בזה גם כן חסד.

והוא באחד ומי ישיבנו (יוצרות שחית ר"ה) והוא באחד "אם אחדות ואהבה אמיתית שורר ביניכם", ומי ישיבנו - לא תשוב עבודתנו לאחר רק נלך לפנים. (הרה"ק ממורישט)

זכרנו לחיים וכו' למענך אלקים חיים, החיים שתתן לנו במתנה שיהיו למענך לעבודתך שלא נבזו אותם בהבל וריק.

לשמוע קול שופר: בתפלה בפה שאדם מתפלל ישנם מדרגות שונות וממילא קיים חשש שאחד עלול להתגאות על השני מתוך מחשבה שהוא מכון ומתלהב יותר מחברו, אבל תקיעת שופר שעיקר מצותו בשמיעה, כולם שומעים כאחד ואין מקום להתגאות ולהתנשאות. זה שאמר הנביא הרם כשופר קולך דהיינו שהתפלה יהיה כשופר בלי שמץ גאווה והתנשאות. (הר"י מטשורקוב)

שובה ישראל וכו' (ישעיהו) תשובה מועילה עד ה' אלקיך כלומר בעבירות שבין אדם למקום, אבל אם כשלת בעוניך בין אדם לחברו אז קודם קחו עמכם דברים לרצות ולפייס חברך ואח"כ ושובו אל ה' ואז כל תשא עון, כל העבירות.

כי ביום הזה יכפר עליכם... לפני ה' תטהרו (ויקרא טו ל), אמנם ביום הזה יכפר, עיצומו של יום הכפורים מכפר אבל עכ"ז אל תמתינו עד יוה"כ שיכופר העון ע"י עיצומו של יום, אלא לפני ה' תטהרו במרם יטהר ה' אתכם בעצם היום הזה כבר תהיו מטוהרים ומקודשים. (הר"י מטשורקוב)

לדעת האביוא אמר אל האביוא ואל בי ישרא

גבא שנה וקלוגיה, גאל שנה וברכוגיה

שנה טובה ולבוכה

גבא שנה וגבא שנה טובה

שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת בא תשל"א - האשכ - נכתב ע"י הר"ג א.

שלמות נפש צנטול הגוף (המשך)

פ"י החלק לעולם הבא הוא הנצח מצדיק האמת אשר בכח ההתחברות לצדיק מחזיק האדם מעמד עד שמגיע לתקונו. ההבדל בין צדיק לצדיק אמיתי הוא בזה שהצדיק מגיע לשלמות אינו מתקיים יותר בעוה"ז כי מנצל את השלמות להיות בצלו של הקב"ה. אבל הצדיק האמת אינו חפץ להנתק מהעוה"ז כי חפץ להמשיך ולהקריב בנצח הקודש שלו אל פשוטי העם. ואז אפילו שבפועל הסתלק מן העולם בכ"ז עדיין מקריב ומשפיע כאלו נמצא אתנו בזה העולם. וזהו בחינת "יעקב אבינו לא מת, כי אין הכוונה שלא מת ממש הלא חנטו אותו וקברו אותו (עין תענית דף ה ע"ב) אלא כפי שהגמרא אומרת מה זרעו בחיים אף הוא בחיים. ולכאורה מה הקשר בין זרעו בחיים לאף הוא בחיים? אלא שזרעו של הצדיק מתחברים אל הצדיק גם אחרי הסתלקותו מהעולם הזה. והצדיק ממשיך להקריב בנצח הקודש גם לאחר הסתלקותו מהעולם, ואז נעשה מצב של מה זרעו בחיים אף הוא בחיים. צדיק זה הוא בחינת צדיק אמת. להבדיל מהצדיק שאינו בבחינת צדיק אמת אשר כשמוגיע לשלמות הו"י ומתנתק מזה העולם אינו משפיע יותר על העוה"ז.

מאידך יש רשעים שאינם יכולים להאחו בצדיק אמת ואינם יכולים להגיע לתכלית הבריאה שמוטל עליהם להגיע בהיותם בעולם הזה. רשעים אלו גורמים לגלות להמשך. הטעם להמשך הגלות מפני שאדם הראשון גרם באכילתו מעץ הדעת לנצח הקדושה שיתפורו על פני כל העולם. הנצחיות האלו נתפסו אצל הנשמות כך שלכל נשמה ונשמה יש חלק בנצחיות אלו. כך שעל כל נשמה ונשמה מוטל התפקיד לתקן את הנצחיות שבחלקו ולהביאם אל תקוה דרך העבודה העצמית ודרך ההתחברות לצדיק האמת.

זה פשוט שבכח יציאתנו מהגלות דרך העבודה העצמית ובכח ההתחברות לצדיק אמת נתקן את הנצח שלנו ונקרב בזה את שלמות הו"י. אמנם במצב שאנו נמצאים עכשיו שאין בינינו אחדות אין סיכוי שנוכל לצאת מהגלות ומהקליפות. מפני שבשעה שאין אחדות כל הדברים שאנו מדברים מתקבלים לפי השכל וההגיון. כך שאנו מדברים על זה שהקב"ה

תקציר מהחלק הראשון של השיחה: צדיק האמת מגיע דרך הבחירה לשלמות נפש בגוף ולהיות בבחינת "שבת" ומה היא הבחירה? ההכרה שאינו מציאות עצמי כלל, וכל מציאות היא מציאות הו"י ממש. בכח צדיק האמת שמבטל עצמו באה ביטול הקליפות והתעוררות הרחמים וממילא נעשית הקליפה כאין.

חוצפא כלפי שמיא של צדיק האמת שבאה מתוך אש הכנעה של הקדושה, אש זה הוא הנפש שלפני הבחירה, והצדיק המגיע לנקודת נפש זו דרך הבחירה מגיע לכח הרחמים הגדולים של הקב"ה. הצדיק פונה אל הקליפה והס"מ ומודיע שגם הקליפה והס"מ באה מהרבש"ע ומטרתם שע"י הסבל יגיע האדם להכרה שיש רבש"ע ובוזה מתעורר מדת הרחמים בכת ההכנעה של הצדיק כנ"ל.

מי שנמצא בבחינת "בהמות הייתי עמד" אינו מרגיש בסבל וביסורים הבאה מהקליפות, אמנם הקליפה לא מאפשרת לאדם להיות בבחינת "בהמה" כי היא מעונינת להגיע לתיקון, ואם האדם לא ירגיש בסבל לא יפעלו לתקן את הקליפה, ע"כ מכניסה הקליפה את האדם לבחינת "אנוש", כדי שמתוך האנוש יצטרך האדם להגיע לבחינת בהמה. ע"י שעובר יסורים ומקבלם באהבה. [כמו המסרקות של ברזל של רבי עקיבא] ואז ע"י הכרת הבהמיות כשלב ראשון מגיע לתקון שלמות הנפש מתוך הגוף והקליפה מתבטלת, -ע"כ תקציר.

בזה יהיה מובן מאה"כ "ויאמר" ה' אל משה בלשון אמירה שהוא רחמים ולא כמו שכתוב בפרשה הקודמת "וידבר אלקים" אל משה שהיא מדת הדין, באמת דבר ה' היה במדת הדין אלא שמשם שמע איך שמדת הרחמים יוצאת ממדת הדין ונהיה שלמות הקדושה.

והנה צדיק האמת המגיע לשלמות מצדו אין כבר לקליפה שום אחיזה. והטעם שיש בכ"ז "אחיזה" מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתו של צדיקים, כי הצדיק בתפלתו משפיע על פשוטי העם ונותן להם כח להנתק מהשפעת הקליפה. ע"כ בהכרח מחברים את הצדיק אל הקליפה ואל הסבל.

אמרו חז"ל כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב (סנהדרין

נפרד מעצמותו.

הבעל דבר יודע כשהאדם מתגבר נהיה עת רצון בעליונים וכח התגברות זו מתקיימת עד לתיקון הבריאה כי ע"י ההתגברות יש התקשרות בורא וכמו שהבורא קיים כך ההתגברות קיימת. כדי למנוע השפעה חשובה זו מכניס הבעל דבר עייפות, ואז כשהאדם רואה שלא כ"כ הולך לו הוא מזניח את הדבר. ההזנחה באה בגלל שהאדם מחפש "סיפוק" ואינו מוכן להשקיע מספיק בעבודה עצמית.

על כן צריכים להיות בעקשנות ע"מ להעלות את הנצוצות וע"מ שהקליפות יתבטלו, ומאחר שכל זמן שאין תקון לעולם יש מחלוקת, על האדם להיות נחלק עם עצמו - הער זאל האבען צו טאן מיט זיך (שיהיה לו עסק עם עצמו). שירגיש ש"סבבנוי כלבים..." (תהלים כב י) דהיינו שהקליפות סובבים אותו ודוחקים אותו אל המחלוקת, בזה שהקליפות מכניסים מחשבות לא אמיתיות אל החבר וגורם לו להיות בפירוד אבל אם האדם יהיה עסוק עם עצמו, שיכיר את עצמו ואת שפלותו "וחטאתי נגדי תמיד" (שם נא) אז יראה את ניצוץ הקודש השייך לחלקו ושעליו לתקנו ולהעלותו אל השלמות, וזאת בכח ההכנעה ובכח העבודה העצמית.

ככל שהנסיגות יותר קשים והצורך לעבוד עם עצמו יותר חזק [ובמיוחד כאשר עליו להלחם עם עצמו שלא להאשים את הזולת] יש בכך הוכחה שניצוץ הקודש שלו גדול מאד וכאשר יתעקש ויעלה את הניצוץ אל השלמות יזכה לבחינת "מחית עמלק" ובה שמייעים למחית עמלק מתבטלת קליפה מאד מאד קשה. ובכח ביטולה עולים מליוני מליונים נצוצות אל שרשם ומביאים לשלמות הוי".

העקשנות צריכה להיות אל העבודה העצמית כלומר שיהיה עסוק עם עצמו, ושלא להאשים את השני. ומי שנמצא בעקשנות כזאת שובר את הפירוד ויוצר את האחדות ועי"ז משבר את כח הקליפה. ואם בכל זאת יש לו קושי ונסיגות עליו לדעת שזהו בגלל שבחינת "צדיק אמת" מפעמת בקרבו ומכיון שהקב"ה מתאווה לתפלתו של צדיקים לכן נותן הקב"ה כח לקליפה לייסר את האדם ולהביאו מידי פעם להיות נופל ממדרגתו, ואם אינו מתיאש במצבים אלו זוכה להחליש את כח הקליפה ויזכה להעלות נצוצות של קדושה "כלליים" שנדחו בעומק הקליפות ונתחלקו

נתן לנו את התורה ואפילו אם עוסקים בתורה אין אנו מתחברים לנותן התורה. ורק כשנהיה באחדות תשאר לנו הרושם של נתינת התורה מחמת היותנו כאיש אחד בלב אחד (עיין פרש"י על הפסוק ויחן שם ישראל נגד ההר - שמות יט ב) כמו שנשאר הרושם אצל יהונתן ודוד. ונהיתה ביניהם אהבה שאינה תלויה בדבר (אבות ה).

לכל אחד מישראל יש בחינת "משיח" הנמצא בהעלמה, כדי שיוכל לגלות את המשיח הפרטי שלו צריך להיות באחדות ובאהבת ישראל, והנה אם אהבת הזולת הוא אהבה התלויה בדבר, השפעת האחדות מוגבלת ואז נשאר האדם במשיח הפרט. אבל דוד ויהונתן בזה שמצאו חברות באהבה שאינה תלויה בדבר זכו להגיע לבחינת שלמות משיח הכלל משיח בן דוד (כאשר ברור ליהונתן שהמלכות מגיע לדוד - עיין שמואל א יח).

הגלות כ"כ ארוכה כי הרבש"ע תובע מאתנו אהבה שאינה תלויה בדבר דוגמת משיח בן דוד ובפועל לא רק שאין אחדות אלא אף נותנים כח לקליפה ליצור מחלוקת בין אדם לחבירו בין איש לאשתו בין בבית ובין בעסקים, והמחלוקת לא בגלל שהשני באמת פוגע בו אלא שלכל אחד יש אש מעצמו, וכשאינו מוכן לראות שהאש הוא בעצם מעצמו זורק את האש כלפי אחרים ועושים מזה מחלוקת על לא דבר ממש. הראש"ש סיפר: הייתי היום בביהכ"נ אחותי סידור, בסידור היה דף קרוע. הדף עף ממני לצד השני של בית הכנסת, זה הפריע לי ביותר. התבוננתי וראיתי שאף אחד לא פגע בי ואף אחד לא ציער אותי ובכל זאת הצטערתי על זה שהדף עף כאלו משהו אחד הרגיו אותי או ראיתי שהאש של הכעס בא ממני ואין לאף אחד חלק בהם.

הראש"ש המשיך ואמר כאשר האדם מכיר את עצמו באמת ורואה בבירור שהאש של הכעס אינו מהשני אלא מעצמו, יכול גם להבין שהגורם לכעס בא מאתו יתב"ש שמכניס אותי לכעס כדי שבכח היסורים שיש לי מהכעס אלמד להכיר בשפלות של עצמי וממילא נכיר גדלות הבורא. ובכל עת שמכירים גדלות הבורא מעלים את הנצוצות התפוסים על נשמתו מחטא אדה"ר, לכן ודאי שאין להאשים את השני בכעס שלו ולגרום ח"ו פירוד בין הדבקים. במיוחד כשאין כל סיבה להאשים את השני. כי הכעס הוא חלק בלתי

אמנם אם המחלוקת הגיע אליו מהצד השני אל יבהל מזה כלל כי ראינו אצל גדולי ישראל בכל הדורות שהיו נגדם מחלוקת כמו הבעש"ט הארז"ל ולמעלה בקודש דוד המלך משה רבינו. אדרבה אם יש נגדו מחלוקת והוא לא נשבר יש בזה הוכחה שמתגלה אצלו כח הצדיק האמת. בשלמות הבריאה כאשר יתגשם היעוד ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד אז תסור המחלוקת לגמרי וכל הרשעה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ.

הרא"ש סיים השיחה ואמר: נרבה לבקש מהרבש"ע על האחדות ואהבת אדם לחברו איש ואשתו ושלא לדבר לשון הרע, ושנהיה ביושב הדעת לראות את המקור האמיתי של "אש הכעס" ושהקב"ה ירחם עלינו להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ובזכות צדיק האמת שהוא צדיקו של עולם נגיע לבחינה שלמות הו"י נפש בגוף אהבת ה' אהבת ישראל אמיתית במהרה בימינו אמן.

בכל דור ודור. תיקון זה נקרא "משיח הכללי".

המתעקש בעבודה עצמית אינו נשבר בזה שרואה שכל שמתקדם יותר ויותר הוא חש יותר קושי המביאות אותו לידי נפילות ממדרגתו. אדרבה "ממנו נקח לעבוד ה'" (נשמות) כמו שהבעל דבר אינו מתעייף ואפילו כשרואה אותך מתקדם עדיין מנסה להכשיל אותך יותר ויותר, כך תתעקש אתה ותאמר לבעל דבר: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך (ותהלים קלט) וממילא גם חשך לא יחשיך... ולילה כיום יאיר (שם) אמנם ממה שצריך בעת ההיא להזהר ביותר שלא להמשך אחר הבע"ד בכל הקשור לבין אדם לחבירו. עלינו להיות נחרץ שהחבר אינו עושה לנו כלום וכל מה שחושב על חבירו אינו אלא פרי האש הכעס של עצמו. וכשתבטל המחלוקת תבטל כח הקליפה כליל ונזכה לשלמות הו"י.

הרא"ש הבהיר ואמר שנכון שאנו צריכים להתאמץ רבות שלא להאשים את החבר וליצור מחלוקת.

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעז"ה ביער קנרי, פרטים בבית הרא"ש, רח' רון יוסף הנשיא 5 בעי"ב מתפללים בצוותא תפילת מנחה: בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוס' הנכדה
הר"ר אהרן קלירס ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר גרשון כהן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אברהם ליברמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אהרן גרינצוויג ומשפ' לנישואי הבן

חיל ע"י
מערכת החברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעיילי נשימות

ר' יוסף ב"ר יעקב רב פלדמן ז"ל

ר' יהודה יוסף ב"ר חיים גרובר ז"ל

לא השאיר זש"ק ומבקשים מהציבור, ללמוד משניות, ולתת צדקה לע"נ.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

נלב"ע מוצאי יום כפור י"א תשרי תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.